FULL INFORMATIU

MariaAurèliaCapmany

ASSOCIACIÓ D'AMICS I AMIGUES DE MARIA AURÈLIA CAPMANY — Març de 2016 - Número 3

Sumari

Jornada literària a Tarragona

Projecte Feminisme i drets d'igualtat

Actes dedicats a Maria Aurèlia Capmany

De la Maria Aurèlia en recordo... 1

Maria Aurèlia Capmany, escriptora

Jornada literària - 30 de març - Universitat Rovira i Virgili

El proper 30 de Març esteu convidats a la Jornada literària que, sota el nom "Maria Aurèlia Capmany, escriptora", tindrà lloc a la Universitat Rovira i Virgili (URV) de Tarragona.

En l'organització de la Jornada han participat la Càtedra Josep Anton Baixeras de Patrimoni Literari Català, la Institució de les Lletres Catalanes i l'Associació d'Amics i Amigues de Maria Aurèlia Capmany, i es durà a terme a la Facultat de Lletres de la URV.

El programa de la Jornada, dividit en dues parts, s'inicia a les 12h amb una sessió inaugural amb els responsables de les institucions organitzadores i una visita al Llegat Vidal-Capmany que custodia la Biblioteca de la Facultat de Lletres. A la tarda, a partir de les 16:30h, es realitzaran dues taules rodones en les que es debatrà sobre les vessants literàries de Maria Aurèlia Capmany. La Jornada es clourà amb una lectura de textos de l'autora a càrrec de Carme Sansa.

Programa: Avinguda Catalunya 35, Tarragona. Sala de Graus

12:00 – 12:30 **Inauguració de la Jornada**
12:30 – 13:00 **Visita al Llegat Vidal - Capmany** (opcional)

16:30 – 17:30 **Taula rodona: Maria Aurèlia Capmany, pendent de redescobrir**
Moderador: Jordi Font
Participants: Guillem-Jordi Graells, Isabel Graña, Ramon Marrugat, Ferran Mascarell i Agustí Pons
17:30 – 18:00 Debat

18:00 – 19:00 **Taula rodona: Maria Aurèlia Capmany, les diferents vessants literàries**
Moderadora: Montserrat Palau
Participants: Brigid Amorós, Albert Basart, Àlex Broch i Maria Font
19:00 – 19:30 Debat

19:30 – 20:00 **Lectura de textos de Maria Aurèlia Capmany** a càrrec de Carme Sansa

El Feminisme i els drets d'igualtat i equitat de gènere

Fa pocs dies hem signat el conveni de col·laboració amb el Palau Macaya de l'Obra Social “la Caixa” per desenvolupar el projecte “El feminisme i els drets d'igualtat i equitat de gènere: realitat actual i reptes de futur”.

Coincidint amb la celebració aquest any del cinquantè aniversari de la publicació de "La dona a Catalunya", obra de la Maria Aurèlia considerada com l'inici dels feminismes moderns, l'Associació es proposa amb aquest projecte, d'una banda, revisar la situació actual dels reptes i les necessitats de les dones, tant en l'àmbit públic com privat, i, de l'altra, definir propostes d'actuació per ara i per més endavant.

Entre els mesos de maig i setembre es duran a terme quatre taules de treball amb persones expertes, amb l'objectiu de repassar l'evolució dels feminismes i concretar propostes per assolir la plena coresponsabilitat de dones i homes en tots els àmbits.

Tancarem el projecte al novembre al Palau Macaya, amb una jornada de cloenda oberta a totes les persones interessades en el tema i en la qual es presentaran els resultats que s'obtinguin de les taules de treball.

Us anirem informant puntualment sobre el desenvolupament d'aquest projecte i de les taules de treball a través dels nostres mitjans de comunicació habituals: el butlletí, la pàgina web i Facebook.

Obra Social "la Caixa"

Agenda de properes activitats dedicades a Maria Aurèlia Capmany

A continuació informem de dues activitats culturals que s'han programat per als propers mesos i que tindran Maria Aurèlia Capmany com a protagonista:

Taula rodona al Casal Cultural Robert Brillas d'Esplugues de Llobregat

El proper dijous 14 d'abril, a les 20h, se celebrarà una taula rodona amb el nom "Dona, doneta, donassa. Maria Aurèlia Capmany l'escriptora, rebel i feminista en el 25è aniversari del seu traspàs". L'acte es durà a terme al Casal Cultural Robert Brillas d'Esplugues de Llobregat, i comptarà amb la participació de Guillem-Jordi Graells (autor i director teatral i curador de l'obra de Maria Aurèlia Capmany), Montserrat Palau (professora de la Universitat Rovira i Virgili i estudiosa de Maria Aurèlia) i Albert Basart (familiar de l'autora).

Nit Literària al Teatre Principal de Badalona

El proper 29 de juny, al Teatre Principal, la ciutat de Badalona dedicarà la seva Nit Literària a recordar les figures de Maria Aurèlia Capmany i Montserrat Roig. La Nit Literària és la cerimònia de lliurament dels Premis Literaris Ciutat de Badalona, de narrativa, poesia, narrativa juvenil i teatre breu.

Fes-te soci/a!

Si encara no n'ets, t'animem a fer-te soci/a de l'Associació d'Amics i Amigues de Maria Aurèlia Capmany.
Gaudiràs d'avantatges i descomptes, així com d'informació de primera mà de les activitats de l'Associació, y la possibilitat de participar activament en els projectes que impulsem.

Entra a:
https://amicsmac.wordpress.com/inici/inscripcio i et farem arribar la butlleta d'inscripció.

Associació d'Amics i Amigues de Maria Aurèlia Capmany

NIF G66372749

Contacte:
619 409 105
amicsmac@gmail.com

amicsmac.wordpress.com
www.facebook.com/amicsdemac

Associació sense ànim de lucre, que té per finalitat preservar la memòria de Maria Aurèlia Capmany en totes les seves facetes, promoure la redescoberta de la seva obra literària, així com la pubicació del volum restant de la seva obra completa i la representació de les seves principals obres teatrals.

De la Maria Aurèlia en recordo...
(per Josefina Miralles Guas)



La meva neboda, Josefina Ferrando, em demana, de part de la filla de Jordi Capmany (que vaig conèixer a Barcelona a casa del meu nebot Lluís), que escrigui els meus records sobre la seva tia Maria Aurèlia. Als meus 93 anys ja sóc de les poques que pugui recordar-la de jove...

Maria Aurèlia era companya de curs de l'Institut-Escola de Barcelona de la meva germana Maria Lluïsa.

El nostre pare, Claudio Miralles, notari (en aquells anys a València) i admirador del moviment cultural i pedagògic de la «Institución de Libre Enseñanza», havia enviat a la seva filla de 10 anys, la Maria Lluïsa, a Madrid, a estudiar el batxillerat al «Instituto-Escuela» i a la seva residència de noies del carrer Ríos Rosas.

Jo, Josefina, dos anys més jove, vaig poder també estudiar el primer de Batxiller a l'«Instituto-Escuela» que s'acabava de fundar a València, aprofitant l'edifici buit dels jesuïtes que acabaven de ser expulsats. Però la meva germana no podia venir a València perquè allà només es feia fins a segon de Batxillerat, i ella ja havia de fer el tercer. Per poder tenir més a prop les seves filles i que poguessin seguir els estudis que tan interessants eren per al nostre pare, va demanar el trasllat a una notaria de Barcelona, i l'any 1934 ens vam matricular les dues a l'Institut-Escola del Parc de la Ciutadella. I vam anar a viure a la Rambla de Catalunya 49-51, a un preciós i ampli pis, on també estava la notaria, i que tenia una gran terrassa.

Un esdeveniment històric, del que no sento a parlar actualment, és que ja instal·lada la família a Barcelona, a mi em van deixar a València fins que comencés el curs... però em van avisar que hi havia trets enmig de la ciutat i que no hi anés, de moment... era el 6 d'Octubre de 1934...

Les dues germanes anàvem en metro a plaça Urquinaona i d'allà caminàvem fins al Parc i cada una a la seva classe: ella a «Miramar» i jo crec que a «Montclar», encantades i gaudint de l'ensenyament tan extraordinari que, gràcies al doctor Estalella, a l'Angeleta Ferrer i a la resta de professorat, podíem viure, en un ambient alegre, obert, creatiu, amb classes que es donaven al Parc mateix, a l'aquari, amb música, cors, ballets, rítmica, etc, etc.

La Maria Aurèlia es va fer amiga de la Maria Lluïsa, i amb altres companyes es reunien al nostre pis de Rambla Catalunya. I l'amistat es va ampliar al seu germà Jordi i a la seva mare i el seu pare, el senyor Capmany, anant nosaltres, amb la nostra mare, al seu pis de la Rambla, tan a prop del mercat de la Boqueria...

I, amb la guerra ja començada, van demanar alumnes de l'Institut per cuidar els nens i nenes que l'ambaixada de Suècia instal·là a la gran casa del comte de Godó, director de «La Vanguardia» a Teià, buida. Eren nens i nenes refugiats, alguns de Madrid (com els germans Ramos) i d'altres de Barcelona, cuidats per un responsable suec, el senyor Swensson, i dirigits per l'alemanya Matilde

Heilburn i amb noies de servei i les alumnes de l'Institut-Escola, la Maria Aurèlia, la Maria Lluïsa i després jo, que els vestíem, els donàvem el menjar, els banyàvem i tot el que necessitaven, vivint amb ells, dormint a la part alta de la casa (la de les minyones)... Gràcies a Suècia, al seu rei, que enviava menjar: «quàquer» (flocs de civada) a la llet que venia d'Holanda, tots vam aguantar els durs temps de la guerra, veient des d'allà com els avions bombardejaven Barcelona...

I, acabada la guerra, Maria Lluïsa i Maria Aurèlia van anar a la universitat, a Filosofia i Lletres, i jo vaig intentar acabar el batxillerat com vaig poder.

Elles tenien molts amics i anàvem junts a la platja, a excursions, balls a la nostra terrassa...

Com que l'origen del nostre pare era murcià i teníem una casa i un «monte» allà, Maria Aurèlia va venir un estiu amb nosaltres. La recordo al tren, veient des de la finestra una família sortint d'una casa-cova i cridant: «troglodites, troglodites!». Però ja allí, a La Fuente del Algarrobo, ho passàvem molt bé, fent teatre, jocs, excursions, passeigs en burro, ballant (com a la foto on balla, ella amb mi, de «tiroleses») i tantes coses divertides. Crec que va deixar-li un bon record, Múrcia.

I com que l'amistat perdurà (recordo el senyor Capmany i la seva muller visitant-me quan vaig contraure la tuberculosi i vaig haver de fer repòs al llit), quan el nostre pare decidí que volía jubilar-se de notari a Madrid, la Maria Aurèlia va venir sovint a la nostra casa de la Gran Via, 15 i la meva germana i jo vam dormir a casa seva, al pis d'un carrer perpendicular a la Rambla, a la nostra estimada Barcelona.


Josefina Miralles i Maria Aurèlia Capmany

Maria Aurèlia treballava el vidre a un taller (vam tenir alguna peça seva, que més tard es trencà) i Jordi, que aprenia joieria, em va regalar el primer fermall de coure que va fer, que conservo i porto sovint.

En un viatge a Madrid per visitar-nos, va quedar amb la seva companya d'universitat, Montserrat Ferrando, que trucaria al seu germà, Josep Maria, que estava també a Madrid acabant el servei militar franquista i alhora l'especialitat d'otorrinolaringologia amb el Doctor Alonso Ferrer. El va trucar i va quedar que vindria a veure-la i recollir un paquet per a ell, crec que de xocolata. Al pis, va conèixer a la família Miralles. Maria Aurèlia tornà a Barcelona, però ell, amb altres amics, es va fer amic nostre i, sovint, vam anar junts a esquiar a la Sierra de Guadarrama. I va acabar enamorant-se de la meva germana, i, quan ella acabà la carrera i ell ja treballava amb el seu pare, otorrino a Barcelona, casant-se amb ella (explicat a «Això era i no era», pàgines 84-96).

Ja vivint la meva germana a la Rambla Catalunya, 65 va seguir l'amistat amb la Maria Aurèlia i la seva família, fins al punt que la Maria Aurèlia va viure molts anys a un piset construït al terrat de la finca familiar, l'àtic, on ja desenvolupà moltes activitats, a més de les seves classes a Badalona, el teatre, la literatura, etc...



Josefina Miralles, Maria Aurèlia Capmany i Maria Lluïsa Miralles

Va venir a Madrid algun cop pel teatre, i jo la vaig seguir veient sovint durant els meus nombrosos viatges a Barcelona per visitar la meva germana i la seva família, ampliada pels meus estimats nebots, dels qui feia retrats pels meus estudis de Belles Arts, i també a Madrid, al pis de la Gran Via, on ells venien sovint.

Acabada la meva carrera i l'especialitat d'escultura, i després d'obtenir una pensió de becària del govern francès a la «Casa Velazquez» de Madrid durant dos anys i més tard beques a París i a Itàlia, de fer exposicions i de rebre alguns premis, vaig decidir fer oposicions a Càtedra de Dibuix (a Institut i Normal). I, gràcies a una amiga, la Pilar Bonmatí, que havia dirigit la colònia de «Can Godó» de Teià, amb la que vam continuar l'amistat... la història es va repetir. Un altre català a Madrid, igual que havia fet uns anys abans en Josep Maria Ferrando, va anar al nostre pis de la Gran Via, citat per la Pilar Bonmatí (germana del farmacèutic d'Anglès, casat amb Adela Castellà, el germà de la qual estava de professor a la Facultat de Veterinària, fent recerca amb moltes expectatives, doncs era intel·ligent i treballador). I com en Josep Maria es va enamorar de la Maria Lluïsa, l'Enric Castellà s'enamorà de Josefina... veient-la al menjador del pis de la Gran Via, 15 fent puntes de coixí per les oposicions que preparava, i es va casar amb ella...

La història d'aquest matrimoni va ser tan diferent als seus inicis (la resta ha estat molt feliç) que a Maria Aurèlia, ja novel·lista, la va inspirar per a «Tana o la Felicitat», publicada més tard, seguida de moltes altres novel·les, com «Lo color més blau», un homenatge a la meva germana Maria Lluïsa, i altres activitats literàries, teatrals, polítiques... És un orgull sentir-nos amics del personatge tan famós en què s'ha convertit la nostra estimada Maria Aurèlia fins a la seva mort que, merescudament, no és el final d'un ésser tan extraordinari amb el que la família Miralles hem estat units des de 1934.

Josefina Miralles Guas, Madrid, novembre de 2015

Si vas conèixer personalment a Maria Aurèlia Capmany i vols explicar-nos els teus records, posa't en contacte amb nosaltres a amicsmac@gmail.com